

Alguns anys, durant l'Eucaristia del Primer de maig, recordem alguna persona que hagi estat referent pel món obrer creient de Lleida, aquest any volem fer un petit esment dels CLARETIANS A LLEIDA.

La comunitat claretiana ha estat present a la diòcesi de Lleida des de fa molts anys, 140. El pare Claret va venir a la nostra ciutat en diverses ocasions, a l'any 1846 va participar en la processó del Corpus. Sembla que va ser a la nostra ciutat que se'l va començar a nomenar Pare Claret.

Molt a prop de Lleida, a Cervera també hi va haver una gran presència claretiana. Recordar els màrtirs que van perdre la vida per voler seguir al Pare Claret. Qui no recorda el Mas Claret, lloc de trobades, assemblees i excursions!

L'Esperit va voler que un lleidatà, el pare Josep M. Abella seguis les passes del Pare Claret. Se li va encomanar la responsabilitat de servir com superior general dels Missioners Claretians. Un cop acabat aquest servei i fent tasques de missioner al Japó el Sant Pare el va ordenar Bisbe.

A mitjan anys setanta del segle passat, el Sr. Bisbe demanà a la comunitat claretiana iniciar i acompanyar una parròquia al barri de Balàfia de Lleida.

Des dels inicis la parròquia ha estat un espai obert on els diferents grups han pogut viure i créixer en la Fe d'una manera alegre, participativa i sobretot sentint-se comunitat, veritable Església. Tot això ha estat gràcies a la manera de fer de la comunitat claretiana. Els diferents membres que han passat per aquesta comunitat han promogut que infants, joves i adults fossin participants dels diferents moviments i delegacions de la diòcesi. Hi ha hagut grups de MIJAC, MUEC, JOC, HOAC, ACO,VIDA CREIXENT, CARITES, MATRIMONIS, etc. Molts claretians han participat dels diferents grups com a consiliaris. Cal remarcar la col·laboració i implicació dels pares claretians amb la diòcesi, fer esment especial de la defensa del pare Sidera en el litigi de les obres d'art.

Sempre han mantingut viu l'esperit missioner, oferint la possibilitat de participar en els projectes d'Enllaç Solidari, diverses persones de la diòcesi han col·laborat en diferents camps de treball, a la missió de Guajarà-Mirim, d'altres han optat per participar en l'apadrinament d'infants, per ajudar a tirar endavant a la canalla de les famílies més empobrides d'aquella zona.

També s'han arrelat al barri i a la ciutat, vinculant-se amb l'Associació de veïns, des del moment de la creació d'aquesta i en les diferents reivindicacions, com la reclamació de la passarel·la del tren, on el pare Xavier Saigí va ser molt actiu. Han empès a la gent de la parròquia a aquest arrelament, fins i tot va sorgir una colla que participa en l'Aplec del Caragol: Kina Kreuz, també hi ha dos grups de la parròquia al consell de barri.

Es pot dir que són com formiguetes, van fent feina sense fer gran soroll, anar fent a poc a poc. Les diferents comunitats han estat integrades per persones amb molta diversitat de carismes: biblistes com el Pare Sidera, artistes com el pare Vilarrubias, humils com el germà Toni, amants de la natura com el pare Lluís, activistes com el pare Agustí i el pare Iborra, viatgers com el Pare Benjitu i el pare Dion. Aquests són només uns quants dels tants que han format part de la comunitat i que ens han acostat a la Bona Nova.

Fer un nomenament especial per dos claretians que han deixat una empremta molt gran en els cors de qui en algun moment han format part de la família claretiana de Lleida: El pare Xavier Saigí, "Currraca" i el Nemesi. El primer va estar onze anys a Lleida, de fet s'hi va ordenar, i va ser molt actiu amb els joves i infants. Pel que fa al Nemesi, fa quaranta anys que forma part de la comunitat. Una persona discreta sap escoltar, es fa present sense fer-se notar, amb poder de convocatòria, acollidor i amb un gran cor. De fet, és el pal de paller de la parròquia i té present a tothom, i tot i ser un avi, és obert amb els canvis de la societat. Fa poc el Provincial va anunciar el tancament de la comunitat religiosa de Lleida, la manca de relleu els ha obligat a prendre aquesta decisió. Diuen que volen que sigui a l'agost, però des dels grups que integren la parròquia s'està treballant per allargar aquest termini i, així estar prou preparats per tirar endavant la parròquia de Balafia. Sigui a l'agost o d'aquí a dos anys, toca demostrar que la feina feta per la família claretiana a Lleida no ha estat en debades, i, que les laiques i laics estan a l'altura.

Podem acabar aquest petit homenatge amb l'oració del Pare Claret.

Oh Déu i Pare meu!,
que et conegui i et faci conèixer;
que 'estimi i et faci estimar;
que et serveixi i et faci servir;
que et lloï i et faci lloar;
per totes les criatures.